

der er børn, der fylder 14 år, og udgifterne ved børnetilskudsordningen må derfor forventes at ville stige med op imod 200.000 kr. om året.

Til forslaget enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

Bestemmelsen fastslår, at der til danske statsborgere — jfr. dog herved § 8 og bemærkningerne hertil — med fast bopæl i Grønland ydes børnetilskud for hvert hjemmeværende barn fra begyndelsen af det kvartal, hvori barnet bliver født og indtil udgangen af april kvartal i det kalenderår, hvor barnet fylder 14 år, det vil sige indtil skolepligtens ophør.

Bestemmelserne om, hvem der regnes som hjemmeværende børn, og hvorledes der skal forholdes, hvis barnet er inddraget under børneforsorg eller særfororg uden for hjemmet, svarer til bestemmelsen i § 15 i afsnit IV om børnetilskud i lov af 20. marts 1963 om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1963-64.

Til § 2.

Børnetilskuddets størrelse er efter enstemmig indstilling fra Grønlandsudvalget af 1960 og med landsrådets tilslutning fastsat til 200 kr. årlig, uanset antallet af børn og barnets nummer i rækken. Det er endvidere i overensstemmelse med indstillingerne, at børnetilskuddet foreslås ydet med samme beløb i byer og på udsteder og bopladser.

Ud fra grundsynspunktet at undgå urimeligt administrativt besvær har Grønlandsudvalget af 1960 foreslået, at der ved fastsættelsen af børnetilskuddets størrelse ikke tages hensyn til familiens indkomst. En ordning, hvorefter man udskyder personer, der efter administrationens skøn har en indtægt over en nærmere fastsat grænse, kan endvidere give anledning til vilkårlighed eller vil blive opfattet således, og må derfor anses for uheldig, og vil i øvrigt kun kunne medføre besparelser af relativt ringe omfang.

Til § 3.

For ikke at gøre administrationen af børnetilskudsordningen for besværlig, er det bestemt, at

tilskuddene i almindelighed skal udredes kontant i kvartårige rater. De enkelte kommunalbestyrelser kan dog for enkelte pladser træffe bestemmelse om andre terminer for udbetaling af børnetilskuddet. Argumentet for en sådan undtagelsesbestemmelse er navnlig, at man ved at henlægge udbetalingen til de af årets måneder, hvor der kun findes ringe beskæftigelsesmuligheder, skaber en vis garanti for, at børnetilskuddet ikke vil tilskynde til lediggang. Endvidere vil det i sig selv være en fordel, at der herved sker en udjævning af de sæsonmæssige svingninger i familiernes pengeindkomster. Da sæsonmæssige svingninger i beskæftigelsen ikke er tidsmæssigt sammenfaldende overalt i Grønland, vil det imidlertid være uheldigt at fastsætte generelle bestemmelser om, i hvilke perioder udbetalingen af børnetilskud skal bortfalde.

Såfremt der foreligger begrundet formodning om, at tilskuddet ikke vil blive anvendt til bedste for barnet, kan bidraget udbetales i mindre rater eller i naturalier, ligesom forsorgsudvalget kan bestemme, at tilskuddet vil være at udbetale til den ene af to tilskudsberettigede ægtefæller eller til en anden person.

Til § 8.

I forslaget § 1 er det bestemt, at kun personer med dansk statsborgerret kan nyde godt af børnetilskudsordningen. Bestemmelsen i § 8, hvorefter ministeren, såfremt internationale aftaler gør det ønskeligt, kan bestemme, at også personer, som ikke har dansk statsborgerret, skal være berettiget til at modtage børnetilskud, findes praktisk under hensyn blandt andet til en eventuel indtræden i Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Lovforslagets øvrige bestemmelser giver formentlig ikke anledning til omtale ud over det i de almindelige bemærkninger anførte.

Da børnetilskudsordningen ønskes gennemført med virkning fra 1. januar 1964, har Grønlands landsråd, der, som foran anført, i et ekstraordinært landsrådsmøde i maj 1963 har tiltrådt Grønlandsudvalgets skitseforslag til hovedlinjer for indkomstdannelsen og erhvervspolitikken, anmodet om, at lovforslaget må blive forelagt folketinget uden forudgående behandling i landsrådet.